

1. Is-te-nem, Istenem, tekints reám, miért hagytál el en-gem, * miért vagy messze ki-ál-tá-som sza-vá-tól?

2. Én Istenem, napestig kiáltok, és meg nem hall-gatsz? * és éj-jel, és nem fi-gyelsz re-ám? 3. Pedig te a szent

he-lyen la-kol, * Iz-ra-el-nek di-cső-sé-ge! 4. Tebened bíz-tak a-tyá-ink, * bíz-tak, és megszabadítot-

tad ő- ket. 5. Hozzád kiáltottak és megsza-ba-dul-tak, * tebened bíztak és meg nem szé-gye-nül-tek.

6. Én pedig féreg vagyok már, és nem is em-ber, * emberek gyalázata és a nép meg-ve-tett-je.

7. Mindnyájan, akik látnak engem, megcsúfol-nak en-gem, * ajkukkal megszólának, és fejüket haj-to-gat-ják.

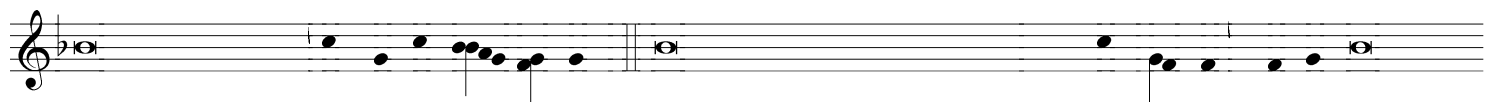
8. „Az Úrban bízott, mentse meg őt, * szabadítsa meg, ha ked-ve-li őt!” 9. Csak néznek és szemlélnék en-gem,*

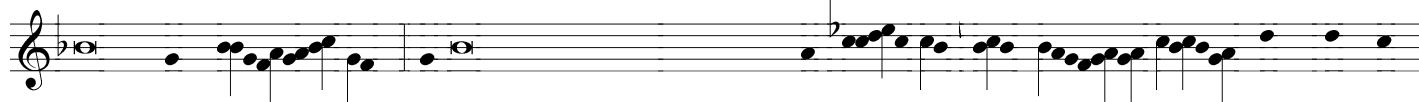
elosztották maguk között ruháimat, és köntösömre sor-sot ve-tet-tek. 10. Szabadíts meg engem az orosz-lán

szá-já-ból * és a vadak támadásától engem, meg-a-lá-zot-tat! 11. Akik félték az Urat, dicsér-jé-tek őt,*

Jáknak ivadékai, di-cső-ít-sé-tek őt! 12. Hirdessétek az Urat jövő-dő nem-ze-dék-nek, hir-dessék az egek

az ő i-gaz-sá-gát, * a népnek, mely egykor meg-szü-le-tik, me-lyet maj-dan az

Úr _____te-remt.